

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ante Galića, članica vijeća te sudskog savjetnika Tomislava Jukića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja A. – z. d.o.o., Z., kojeg zastupa I. S., odvjetnik iz Z., protiv rješenja tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., klasa: UP/II-008-07/20-01/921, urbroj: 401-01/05-20-2 od 31. kolovoza 2020., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 24. rujna 2020.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/20-01/921, urbroj: 401-01/05-20-2 od 31. kolovoza 2020.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.
- III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe H. Š. za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika je, u povodu žalbe H. Š. iz Z., B. 27, poništeno rješenje trgovačkog društva A. – z. d.o.o., broj: 251/20 od 3. srpnja 2020. (ovdje tužitelja) u točki 1 izreke, a u točki 2 izreke tog rješenja se odobrava H. Š. pravo na pristup informacijama o isplaćenim bruto plaćama/naknadama plaće trgovačkog društva A. – z. d.o.o. bez doprinosa na plaće za pobliže navedena razdoblja; te ukupnom bruto iznosu plaćanja fizičkim osobama na temelju kojeg postoji obveza tijela javne vlasti uplate poreza na dohodak bez doprinosa za taj iznos za pobliže navedena razdoblja. U točki 3 izreke tog rješenja se nalaže tužitelju da u roku 8 dana od pravomoćnosti rješenja omogući H. Š. pristup odobrenoj informaciji, sukladno točki 2 izreke tog rješenja. U točki 4 izreke se odbija zahtjev H. Š. za naknadu troška poštarine u iznosu od 14,60 kn kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj u bitnom ističe razloge zbog kojih smatra da je tuženik na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava donio nezakonitu odluku.

Prije svega navodi da u smislu odredbi Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“, 25/13. i 85/15. – dalje: ZPPI) nije tijelo javne vlasti, unatoč tome što je naveden na popisu tijela javne vlasti, a stoga da nije niti u obvezi davati podatke o svom poslovanju. Takav stav tužitelj posebno obrazlaže na način da ne postoji bilo kakav opravdani, a niti javni interes da bi se dale tražene informacije, već je isključivo riječ o pojedinačnom interesu podnositelja zahtjeva.

Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da postoji zakonska osnova za ograničenje pristupa traženoj informaciji, a posebno zbog čuvanja poslovne tajne u odnosu na javni interes, pri čemu se poziva na odredbu članka 15. stavka 2. točku 2. ZPPI-a.

Tužitelj dalje u tužbi iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih je smatra zbog zaštite svojih poslovnih interesa osnovano i opravdano ograničio pristup traženim informacijama. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da u konkretnom slučaju ne postoji javni interes da se omogući pristup informacijama, jer tužitelj isključivo obavlja djelatnost privatne zaštite, što znači da nije riječ o javnoj službi niti o javnoj djelatnosti, kako to pogrešno zaključuje tuženik.

Predlaže da ovaj Sud usvoji tužbeni zahtjev i poništi tuženikovo rješenje te odbije zahtjev podnositelja H. Š., a podredno da predmet vrati tuženiku na ponovno odlučivanje. Također u tužbi traži naknadu troškova upravnog spora.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, a osvrćući se na svaki pojedini tužbeni navod, predlaže da se tužba u cijelosti odbije kao neosnovana i potvrdi tuženikovo rješenje.

Zainteresirana osoba H. Š. u odgovoru na tužbu navodi razloge zbog kojih predlaže tužbu odbiti, a traži i trošak za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prema ocjeni ovog Suda pravno odlučne činjenice za primjenu mjerodavnih odredbi materijalnog prava su u konkretnom slučaju nesporne, zbog čega je spor riješio bez rasprave, na temelju odredbe članka 36. točke 4. ZUS-a.

Nakon razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, ovaj Sud je tužbeni zahtjev ocijenio neosnovanim i presudu donio na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a.

Prije svega valja reći da je tužitelj, s obzirom na svoju vlasničku strukturu, tijelo javne vlasti i time obveznik primjene ZPPI-a, jer je trgovačko društvo koje je osnovala A. z. k. d. d.o.o., a čiji je osnivač i jedini dioničar Republika Hrvatska.

Dakle, kako je tužitelj nesporno tijelo javne vlasti iz članka 5. stavka 1. točke 2. ZPPI-a, neosnovan je tužbeni navod o pogrešnoj primjeni ovdje mjerodavnog materijalnog prava, u kojem pravcu tužitelj upire u tužbi.

Također je tijekom provedenog postupka tuženik proveo test razmjernosti i javnog interesa, a nakon toga pravilno zaključio da u konkretnom slučaju ne postoje zakonski razlozi zbog kojih bi se u predmetnom slučaju ograničio pristup traženim informacijama, odnosno tuženik ne prihvaća razloge tužitelja zbog kojih je uskratio pristup traženim informacijama, uz obrazloženje da su te informacije poslovna tajna prema općem aktu tužitelja.

Tuženik je za svoje zaključke i stajališta naveo iscrpno obrazloženje, koje prihvaća i ovaj Sud, a koja su u skladu s postojećom sudskom praksom.

U svezi tužbenih navoda u pravcu povrede materijalnog prava, valja navesti da je tužitelj iste prigovore isticao i u žalbi, a u odnosu na te prigovore je tuženik već dao valjano obrazloženje razloga na kojima je utemeljio odluku.

Tužitelj u bitnom u tužbi ponavlja iste razloge koje je isticao i tijekom upravnog postupka, odnosno na drugačiji način tumači pobliže navedene odredbe mjerodavnog prava, zbog čega takvi prigovori nisu odlučni za donošenje drugačije odluke u ovoj stvari i ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja.

Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

Odluka o trošku je utemeljena na odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer je tužitelj upravni spor izgubio u cijelosti, a zbog čega je valjalo zahtjev tužitelja, koji nije u tužbi posebno specificirao, odbiti kao neosnovan.

Ovaj Sud je, ocjenjujući da navodi iz odgovora na tužbu zainteresirane osobe nisu opravdani, jer nisu odlučni za ishod ovog postupka i donošenje drugačije odluke u ovoj stvari, zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troška upravnog spora odbio pozivom na odredbu članka 79. stavka 1. ZUS-a.

U Zagrebu, 24. rujna 2020.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.